מתני' משתי שקידש אחת משתי אחיות

ואין יודע אי זה מהן קידש נותן גם לזו וגם

לוו במת ולו אח אחר חולץ לשתיהן היו לו

שנים אחר חולץ ואחר מייבם קרמו וכנסו

אין מוציאין מידם יישנים שקדשו שתי

אחיות זה אינו יודע אי זו קידש וזה אינו

יודע איזו קידש זה נותן שני גימין וזה נותן

שני גימין מתו לזה אח ולזה אח זה חולץ

לשתיהן וזה חולץ לשתיהן לזה אחר ולזה

שנים היחיד חולץ לשתיהן והשנים אחד

חולץ ואחד מייבם קדמו וכנסו אין מוציאין

מידם לזה שנים ולזה שנים אחיו של זה

חולץ לאחת ואחיו של זה חולץ לאחת אחיו

של זה מייבם חלוצתו של זה ואחיו של זה

מייבם חלוצתו של זה קדמו שנים וחלצו לא

ייבמו השנים אלא אחד חולץ ואחד מייבם

קדמו וכנסו אין מוציאין מידם: גכז' שמע

מינה סיקדושין שאין מסורין לביאה הוו

בותבר' וחין יודע חי זה מהן קידש. אסור בשתיהן דכל חדא

וחדה איכה למימר זו אחות אשה: חולך לשחיהן. דלה ידע

איזו היא יבמתו. ומיחלך חדא וייבומי חדא לא דאחות חלולתו אסורה לו

מדרבנן בחייה. ויבומי ברישא נמי לא דדלמא לא זו היא יבמתו וקפגע

באחות זקוקתו דהויא כאשתו: היו לו

שנים אחד חולד. מחלה לאחת והשני

אם רצה לייבם לשניה מייבם דאם זו

יבמתו שפיר ואם אחותה היא לא

קפגע באחות זקוקתו דחלילה אפקעה

לזיקה: קדמו וכנסו. קודם שנמלכו

בבית דין: אין מוליאין מידם. דכל

חד וחד אמר אנא שפיר נסיבי. ואי

נמי הוה איפכא שהראשון ליבום כנם

אחות זקוקתו ההיא שעתא ודאי הויא אסירא ומשבא אחיו וייבם השניה שהיא

יבמתו פקע זיקה מאידך למפרע:

שנים שקדשו כ' אחיות. והם נכרים:

זה חולן לשתיהן וכו'. דכל חד

וחד מינייהו אסור ליבומי דדלמא

באחות זקוקתו פגע: היחיד חולן

לשתיהן. כדפרישית לעיל שחי חפשר

לו לייבם לא קודם חליצה משום אחות

זקוקתו ולא לאחר חליצה משום אחות

חלולה לפיכך הואיל ואסור לייבם יחלוץ

תחלה לשתיהם כדי להוליא אותה שהיא

יבמתו מחיסור יבמה לשוק: והשנים

אחד חולן. לאפקועי זיקה מאחיו אם

זו היא יבמתו ותשתרי אחותה לשני

ממה נפשך אם יבמתו היא שפיר ואם

אחותה היא הא קפקעה זיקת היבמה

מיניה בחלילת אחיו: אחיו של זה

מייבם חלולתו של זה. ממה נפשך אם

זו יבמתו שפיר נסיב שהרי אחיו לא

חלך לזו אלא לאחותה שלא היתה יבמתו

ואינה כלום ואי לאו יבמתו שפיר נסיב

נכרית דאי משום אחות זקוקתו

ליכה שהרי חלך אחיו לאחותה שהיא

יבמתו ופקע זיקה ואי משום יבמה

לשוק הרי חללה זו מן היחיד שהוא

אח בעלהים: קדמו שנים. אחין של

ל) [קדושין נא:], ב) שס,ג) שס,, ד) לעיל יח, לחמו

ו) [לקמן כו.], ז) [רש"ל

םב א מיי׳ פ״ט מהלי אישות הל״ג סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סימן מא סעיף ב: סגון ממי פייח מהלכות יצום הלכה א סמג עשין נג טוש"ע אה"ע

סימן קעו סעיף ה: סד ג מיי׳ שם הלכה ב טוש"ע אה"ע שם

סעיף ג: סד ד מיי פ"ט מהלי אישות הלכה ג סמג עשיו מח טוש"ע אה"ע סימן מא סעיף ב וסימן קעו סעיף א: סור ה מיי' פ"ח מהלי מיי' פ"ח מהלי

תוספות ישנים

מהו דמימה דלמה ייבס בלה חליצה. וא"ים והם ידעיון מדלעיל דלה גוריין דלמה ייבס קודם חליצה ו"ל דשאני הכה דכל השתים מתייבמות שהיי זה מייבה חלולהו של זה חה מייבם חלולתו של זה וא״כ יטעו העולם ויאמרו אחר מייבם חה מייבם ושתיהם מתייבמות מה לנו ולחלילותם אבל לעיל אנן , daa דאיכא יבינו העולם מתייבמת וישימו ללב שלא תתיבם זאת עד שיהא חולך לאחותה וכן א) יהי׳ פוגע באחות זקוקתו:

א) נראה של"ל לאחותה שמא

תום' חד מקמאי . הא דתנן שנים שקדשו שתי אחיות לזה אחד ולזה

מייבם דוקא מיחלץ היחיד והדר יכומי אחד מן השנים ^{d)} והדר מיחלץ היחידי דקא פגע ביבמה

א) אולי צ"ל אבל יבומי אחד מהשנים והדר מיחלץ היחידי לא דקא כו׳.

קדמו וכנסו אין מוציאין מידם. אר"י דווקא משום דשמא לא פגע באחות זקוקתו אבל אי ודאי הוה (כ) זקוק להוליא אף על גב דגבי שומרת יבס שקידש אחיו את אחותה (לקמן דף מא.) אין לריך לרבנן אפילו להמחין היינו משום שקדש תחלה ולא בא עליה

באיסור דכבר נפטרה היבמה זיקתה ממנו בקדושי אחותה אבל הכא דקני לה בביאה דוקא במקום ספק הוא דאמרינן קדמו וכנסו אין מוליאין מידם אבל בודאי לא:

קדושין שאין מסורים לביאה. פירוש דע"י קדושין קא מפסדה בביאה אבל חייבי לאוין ועשה חשיבי קדושין המסורים לביאה: דיקא נמי דקתני אינו יודע. וא״ת א"כ תקשה לאביי דאמר

בפ' האיש מקדש (קדושין דף נא. ושם) דהוי קדושין וי"ל דחין יודע משמע הכי ומשמע הכי:

ומאי שנא מהא דתנן. פי׳ נקונט׳ דפריך אהא דקתני במתני׳ קדמו וכנסו אין מוליאין מידם וקשה דלפי זה ה"ל לאתויי סיפא דמתניתין דד׳ אחין ועוד דבסמוך מייתי סיפא דמתני׳ אברייתא דשילא ואר״י דפריך אהא דקתני במתניתין אחד חולץ וא׳ מייבם וגבי ד' אחין שתיהן (נ) חולצות:

קדושין הכא במאי עסקינן כשהוכרו ולבסוף נתערבו דיקא נמי דקתני ואינו יודע ולא קתני ואינו ידוע ש"מ 🕫 מאי קמ"ל סיפא איצטריכא ליה מת ולו אח אחד חולץ לשתיהן היו לו שנים אחד חולץ ואחד מייבם הדוקא מיחלץ והדר יבומי אבל יבומי ברישא לא דקא פגע באחות זקוקתו: שנים שקדשו שתי אחיות וכו': שמע מינה קדושין שאין מסורין לביאה הוו קדושין הכא נמי כשהוכרו ולבסוף נתערבו דיקא נמי דקתני ואין יורע ולא קתני ואין ירוע ש"מ ומאי קמ"ל סיפא איצמריכא ליה מתו לזה אחר ולזה שנים היחיד חולץ לשתיהן והשנים אחד חולץ ואחד מייבם פשימא היינו רישא מהו דתימא ליגזור תרי אטו חד קמ"ל ודוקא מיחלץ והדר יבומי אבל יבומי ברישא לא דקא פגע ביבמה לשוק: לזה שנים ולזה שנים וכו': הא תו למה לי היינו הך מהו דתימא ליגזור דלמא מייבם בלא חליצה קמ"ל מ"ש מהא דתנן סארבעה אחין שנים מהן נשואין שתי אחיות ומתו הנשואין את האחיות הרי אלו חולצות ולא מתייבמות הכי השתא

אחד וחלצו לשתיהן משום דלא ידעי אי זו היא יבמו: לא ייבמו השנים. אחים האחרים זה את זו וזה את זו דקמא דנקיב איכא למימר זו היא אחות זקוקתו אלא אחד חולך סחלה לאחת ואחד מייבם לשניה ממ"נ אם יבמתו היא שפיר ואי לאו יבמתו היא באחות זקוקתו לא פגע שהרי חלץ אחיו ליבמתו ויבמה לשוק נמי ליכא שהרי היא חלולה מאחי בעלה: ואם קדמו. אלו שנים האחרונים וכנסו אחר חלילת השנים הראשונים ולא באו לימלך לב"ד אין מוליאין מידם כדפרישית שאין כאן אלא ספק איסור אחות זקוקה בנשואין הראשונים דאיכא למימר קמא דנסיב יבמתו היא ושפיר נסיב ובתרא נמי שפיר נסיב נכרית ואי נמי הוה איפכא דקמא פגע באחות זקוקתו כיון שבא שני ויבמה פקע זיקתה מאחיו והותרה לו אשתו ואיסורא דעבד עבד: גבו׳ שמעם מינה קדושין שאין מסורים לביאה. שאין סופן לבא לידי ביאה. דקס״ד דמתניתין בשלא הוכרו בשעת קדושין לא הוה ידע הי מינייהו כגון דאמר הרי אחת מכם מקודשת לי ועשו שתיהן שליח לקבל קדושין וקדושין אלו אין סופן לביאה דכל חדא קיימא עליה בספק אחות אשה ומדקתני נותן גט לזו וגט לזו מכלל דחדא מיהא מקודשת ומשום ספיקא דלא ידע הי מינייהו בעי למיחב גט לתרווייהו אלמא קדושין הן ופלוגתא דאביי ורבא היא בקדושין: שהוכרו. בשעת קדושין ויודע היה את מי מקדש הלכך מסורים לביאה נינהו וחלו קדושין: ואינו יודע. משמע השתא אין יודע. אין ידוע משמע לא נודע הדבר מעולם: ומאי קמ"ל. מתניחין פשיטא דתרווייהו בעי גיטא דלא ידע הי מינייהו: **סיפא אילטריכא ליה**. דקתני אחד חולץ ואחד מייבם וקא שמעינן דוקא מיחלץ חד והדר יבומי אידך ממה נפשך כדפרישית לעיל: **אבל יבומי**. חד ברישא והדר מיחלץ שני לאידך לא דקמא דייבם דלמא פגע באחות זקוקתו: היינו רישה. דהה אשמעינן ברישה היו לו שנים אחד חולץ ואחד מייבם: מהו דסימה. הכה לה לייבם כיון דחד מינייהו יש לו אח יחידי לגזור תרי אחי דלא לייבס חד מינייהו אטו ההוא אח שאין לו אח שני ואתי למפגע באחות זקוקה קמ"ל: ודוקא מיחלץ. האח היחידי לשתיהן והדר יבומי חד מהשנים אחר חלילת אחיו לשניה: אבל יבומי ברישא. קודם חלילת היחיד לשתיהן ואפילו חלך אחיו של מייבם לאחותה דליכא השתא איסור אחות זקוקה לא [מייבס] משום שמא זו היא ארוסת הנכרי וקא פגע ביבמה לשוק בלא חלילה דהיחידי הוא הנכרי ולו היבמה זקוקה והא מילחא לא אשמעינן ברישא: אחיו של זה מייבה חלולסו של זה הא סו למה לי. היינו הך דהא אשמעינן ברישא השנים אחד חולץ ואחד מייבם וה"נ הכי הוא דהני תרי חד חליץ וחד מייבם והני תרי חד חליץ וחד מייבם: מהו דסימא ניגוור דלמא. אחי ליבומי אחד משנים אלו ואחד משנים אלו בלא חליצה וקפגע כל חד בספק יבמה לשוק ובאחות זקוקה: קמ"ל. דלא גזרינן. והא מרישא לא שמעינן דהחם לזה אחד ולזה שנים דסוף לא מייבם אלא חדא וכיון דעוסקין בחלילה דחדא מדכרי נמי ולא מייבמי עד שיחלוך כל שלפת ק ההגם להה לכהה של הייבו ברים להחוף בוך לח להיבם על מדינו להחוף לחומים לחומים להחוף לחומים מה לנו ולחלילה: מאי שנא מהא וכו' היחיד לשתיהן אבל הכא ביתא אבל הבא ביתא אחי למימר מה לנו ולחלילה: מאי שנא מהא וכו' ולא מחייבמות. וקחני סיפא אם קדמו וכנסו יוליאו והכא קחני אין מוליאין מידן: חוללוח ולא מחייבמות. ולא אמרינן ליחלוך חד מנייהו ודחי לויקה דידה מאחיו והאי מייבם חדא כי מתני׳ דקתני מתייבמות שתיהן כל אחת לאחר חלילת אחומה כדקאמר אחיו של זה מייבם ודחי לויקה דידה מאחיו והאי מייבם חדא כי מתני׳ דקתני מתייבמות שתיהן כל אחת לאחר חלילת אחומה כדקאמר אחיו של זה מייבם ודחי לייבו אורים בידה מאחיו והאי מייבם חדא כי מתני׳ דקתני מתייבמות שתיהן כל אחת לאחר חלילת אחומה כדקאמר אחיו של זה מייבם חלולתו של זה לימא כולן חוללות כי התם אמאי מהדרינן לייבם: **הכי השסא**. התם זקוקות שתיהן להן אי למ״ד בפרק ד׳ אחין⁰ טעמא דאין מתייבמת אפילו אחת מהן משום דיש זיקה דמרישא מיתסרא משום דקפגע באחות זקוקה וכי חליץ "(מייבם) חד לחדא ופקע זיקה לא

משתריא אחותה לאידך דכל יבמה שנאסרה שעה אחת על יבמה אפילו לאחר נפילה הרי היא כאשת אח שיש לה בנים ואסורה לעולם:

הגהות הב"ח (ל) גם' ש"מ ומאי קמ"ל: (ב) תום' ד"ה קדמו וכו' לי ודלי הוה היה זקוק: שתיהן חולנות. נ"ב ס"ח ומיהו הך פירכא ליתא לר׳ יוחנן דאמר אחיות

מוסף רש"י

ורומו כדמו מוציאין מידם. אפילו לא כנס הרחשון את יבמתו ופגט באחום מאחר שכנסה השני פקע זיקה והותרה לראשון זיקה והותרה נרחשון לקיימה, דאחות זקוקה דרבנן היא ולא קנסי ליה הוציא (קדושין נאו). החוציא לשתיהון. שהרי אינו יכול לכנום דילמא פגע באחות זקוקה (שם נב.). קידושין שאין מסורין לביאה. קידש אחת משתי אחיות ולא פירש איווהי מהן, דאין זו היא אחות אשתו (שם נא.). ואינו ידוע. משמע וא.). ואינו ידוע. משתע לעולס (שם נא:). דוקא מיחלץ והדר יבומי. מיחלץ מד מנייהו לחדל מיינס שני ברישה והדר מייבס שני לשניה, ממה נפשך אם זו ארוסת אחיו שפיר מייבם ואם לאו נכרית בעלמא היא ואינה אחות יבמתו הזקוקה לו דמיהוי דמיא לאחות אחותה הימנה בחלילת אחיו ולא גזרו על אחות חלולה משחללה אלא על החלוד לבדו. דחא פגע חלץ אחד מן האחין אסורה אחותה על כולן מדבריהם משום דדמים לאחום אשחו (שם). ודוקא מיחלץ והדר יבומי. היחיד חולן לשתיהן תחילה והדר יבותי אחת מהשתים אחר חלילת אחיו, אבל יבותי אחת מן . השתים תחילה אפילו לאחר חלינת אחיו שאין כאן אחות חלינת אחיו שאין כאן אחות זקוקה לא לישתרי, דכיון דלא חלן היחיד לשתיהן איכא למיחש בזו שמתייבמת שמא זו היא יבמתו של יחידי, נמלא כונסה נושא יבמה לשוק, כלומר למי שאין ליבמה ונושא אומה בלא חליכה, מן השנים ליבום של שני לא אינטריך למיתנייא, דהא דפגיעת אחות זקוקתו מרישה שמעינן (שם נב.). ארבעה אחין כו' ומתו הנשואין את האחיות. ונפלו שמיהן יחד לפני סממין, הרי אלו חולצות ולא מתייבמות. משום דתרווייהו זקיקי ליה להחי ומרווייהו זקיקי ליה להאי ואי נסיב חד קא פגע

באחות זקוקתו (לעיל יח.)